

בתי המשפט

א 055477/07		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך:	22/10/2008	כב' השופט אליהו בכר	בפני:

בעניין: גנץ דניאל

ע"י ב"כ עוה"ד גנס ואח'

תובע

נגד

1. סוכר שלום

2. כלל חברה לביטוח בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד נשיץ עוה"ד דני כהן אח'

נתבעים

חקיקה שאוזכרה:

[חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975](#)[פקודת הראיות \[נוסח חדש\], תשל"א-1971](#)**פסק דין**1. **מבוא:**

בפני תביעת התובע, יליד 27.07.54, לתשלום פיצויים בגין נזקי גוף שנגרמו לו בתאונת דרכים, מיום 14.01.02, לפי [חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים](#), תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפיצויים").

לפי העולה מכתב התביעה, נפגע התובע לאחר שפתח את דלת הרכב בה נסע כנוסע על מנת לרדת ממנו, החליק, נפל על אחוריו, וכתוצאה נגרם לו שבר באגן (סעיף 6 לכתב התביעה). הנתבעת מצידה, טענה כי לא היו דברים מעולם. במצב דברים זה, פוצל הדיון, התקיים דיון הוכחות בנושא החבות, הצדדים הגישו סיכומיהם, וביהמ"ש נפנה למתן פסק הדין.

2. ראיות הצדדים

מטעם התביעה, העיד התובע בלבד, לאחר שמסר תצהיר עדות ראשית (ת/1), לו צירף טופס מידע על התאונה מטעם משטרת ישראל, גיליון חדר המיון מיום התאונה, ודו"ח הוועדה הרפואית במל"ל שדנה בעניינו.

הנתבעת מצידה, הגישה תצהירו של הנתבע 1, הוא נהג הרכב ממנו ירד התובע ונפגע לכאורה וכן צירפה תיק מוצגים שכלל שאלון ותשובות לו, חומר רפואי רב, תיקי המל"ל ומכתב חברת ביטוח הפניקס, מתאריך 09.01.08, באשר לאירוע תאונה מיום 06.09.93. כבר עתה אומר, כי בפני ביהמ"ש למעשה עדות יחידה של בעל דין. סעיף 54 ל**פקודת הראיות** [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע כדלקמן:

"פסק בית משפט במשפט אזרחי, באחד המקרים שלהלן, על פי עדות יחידה שאין לה סיוע, והעדות אינה הודיית בעל דין, יפרט בהחלטתו מה הניע אותו להסתפק בעדות זו; ואלו המקרים:

(1)...

(2) העדות היא של בעל דין..."

במילים אחרות, כאשר בפני ביהמ"ש, עדות יחידה של בעל הדין, שאין לה סיוע, על ביהמ"ש לפרט בהחלטתו, מה הניע אותו להסתפק בעדות זו. אלא שבפני ביהמ"ש אין עדות יחידה של התובע בלבד, למולה עדות סותרת לחלוטין של הנתבע 1. כשלכך נצרף אי דיוקים בעדות התובע, יש באלה כדי לבסס המסקנה ולפיה התובע

אינו מוכיח כי האירוע המתואר בתובענה ובתצהירו אמנם התרחש ואין מנוס מלקבוע כי דין תביעתו להידחות, ויוסבר.

3. בחינת חומר הראיות

בתצהיר התובע (ת/1) ציין זה, כי היה בריא בגופו ובנפשו במועד התאונה, למעט קיום שינויים ניוונים מהם סבל בגבו, אך עבד עבודה מלאה לפרנסתו, כמסיע נוסעים בהסעות בעסק פרטי, ללא כל מגבלות תפקודיות (סעיף 1 לת/1).

בפועל התברר, כי התובע סובל מבעיות בריאותיות קודם לתאונה. כך למשל עלה מתיק המוצגים מטעם הנתבעת, כי עוד קודם לתאונה סבל התובע מסכרת. משנשאל אודות כך בחקירתו הנגדית, השיב כי הוא רק מקבל כדורים, והסכרת מאוזנת (עמ' 2 לפרוטוקול). התובע הוסיף כי סכרת זו בעיה, אך לא בעיה תפקודית. וציין בנוסף בחקירתו: "כשאמרתי בריא בגופי, התכוונתי למה שקשור בתאונה" (עמ' 2 לפרוטוקול), אך יחד עם זאת, ממסמכי המל"ל בגין תאונה זו עולה, כי לתובע מצב קודם בגין שינויים ניוונים בגבו, וכיצד זה הינו בריא בגופו בכל הקשור לתאונה, כפי התצהיר (ת/1) שנמסר כמעט שנה לאחר קביעת הועדה?

בתצהיר הבריאות שצורף לתובענה, ציין התובע כי קודם לתאונה דן, לא היה מעורב בתאונות בעבר. בפועל התברר, כי לתובע אירעה תאונת דרכים בשנת 1993 (מכתב הפניקס שצורף כנספח לתיק מוצגי הנתבעים). התובע אף מודה בכך בחקירתו הנגדית. כך גם לא ציין זאת במסגרת תשובותיו לשאלון, אך טרח והוסיף: "לא ניסיתי לרמות".

בשאלון, שאלה 17, נשאל, האם קיבל פיצוי בגין התאונה, והשיב שלא קיבל, בעוד שבפועל כאמור, נתקבלו פיצויים ובחקירתו הנגדית אף הודה בכך התובע וציין כי נזכר בכך בדיון. בנוסף התברר במהלך הדיון, כי התובע אף נפגע בתאונה בשנת 1998, עת נפגע מאחור על ידי רכב אחר, ונזכר בכך במהלך הדיון בלבד.

בתצהירו בסעיף 5, מציין התובע ביחס לתאונה דן, כי החליק בירידה מן הגרר על פני המדרגה המותקנת על הגרר, ונפל על אחוריו, תוך שנגרם לו שבר באגן. בכתב התביעה מצויינות העובדות באופן דומה. מאידך, בתעודת חדר המיון, מצוין: "נפילה על הישבן מהרכב". כך גם ממסמכי המל"ל.

בחקירתו הנגדית מציין התובע כי מבחינתו, נפילה והחלקה זו אותה מילה, ואינו רואה שום שוני.

בחקירתו הנגדית נשאל בדבר עדים לאירוע, והשיב כי למעט הנהג, הנתבע 1, לא חיפש לראות מי ראה. כשנשאל מדוע בתביעה למל"ל, ציין כי גם המוסכניק היה עד, השיב: "אז אמרתי. זה היה בסמוך לתאונה. כנראה שזה נכון". מיותר לציין, כי אותו מוסכניק לא זומן לעדות. כשנשאל התובע ברחל בתך הקטנה, על ידי ביהמ"ש, האם הנתבע 1 ראה אותו נופל, השיב: "הנהג כנראה לא ראה אותי נופל, כי ירד לפני" (עמ' 12 לפרוטוקול).

מהאמור לעיל עולה, כי לגרסת התובע, הוא נפל מרכב הגרר לאחר שירד ממנו. הנתבע 1 בפועל לא ראה כי כך אירע וגם המוסכניק שאמור היה לראות, לא זומן לעדות, ולפיכך, למעט התובע, איננו יודעים כיצד התרחשה התאונה בפועל.

הנתבע 1 מצידו, מציין דברים אחרים לגמרי, ולפיהם עוד קודם שעלה התובע לרכבו, היינו עוד קודם למהלך ביצוע הגרירה לעבר המוסך, הוא הבחין כי התובע הולך באיטיות ומראה סימני סבל. לרכבו עלה התובע באיטיות כמי שנראה סובל, ומשהגיעו למוסך בעודו יושב במושב הנהג, ראה שהתובע יורד מהקבינה על שתי רגליו, ואף טרח לסגור מאחוריו את דלת הקבינה, תוך שהוא מדגיש שהוא ראה את התובע בכל תהליך הירידה מהגרר.

הנתבע 1 ראה את התובע באמצעות מראת הצד הימנית של הגרר, כשהוא הולך לכיוון אחורי המשאית, ולאחר מכן חוזר לכיוון הקבינה, ורק אז פתח את דלת הנוסע, ואמר לנתבע 1 כי נפל מהגרר. הנתבע 1 הדגיש כי התובע לא נפל בעת הירידה מהגרר, אלא ירד בצורה "חלקה". עוד ציין, כי אמר לתובע שהוא משקר ובתגובה השיב לו התובע: "מה איכפת לך? תגיד שראית שנפלתי. זה לא עולה לך כסף. הביטוח משלם" (סעיף 9 לנ/1).

הנתבע 1 אף הוסיף, כי התובע המשיך והתקשר אליו לאחר האירוע, וביקש שיאמר שראה את התאונה, אך הנתבע 1 עמד בסירובו ואף הזהיר כי יתלונן במשטרה על הטרדה, אם התובע לא יפסיק את התקשרויותיו.

בחקירתו הנגדית לא שינה הנתבע 1 את גרסתו לכל אורך חקירתו, ואף מיוזמתו היה מוכן לגשת ולהיבדק בבדיקת פוליגרף, למרות שבא כוחו סירב לכך, עם תום הדיון. בסיכומים, מבקש ב"כ התובע למעשה לאמץ את עדות התובע וגרסתו כאמור בתצהירו, בצירוף התעודות הרפואיות מתקופה הסמוכה לאירוע. במקביל הוא מבקש לסתור את גרסת הנתבע 1 שאינה מתיישבת עם ההיגיון, לטעמו, ולהוסיף לעדות התובע את העובדה ולפיה זה הסכים לבדיקת פוליגרף - בעוד הנתבע 1 - סירב.

הנתבעים מצידם, בסיכומיהם, ביקשו שלא ליתן כל אמון בגרסת התובע, כעולה מתצהירו וחקירתו הנגדית, תוך הפנייה לתצהיר הנתבע 1, וכן לסתירות שעלו מחקירת התובע ביחס

למסמכים שצורפו לתיק המוצגים מטעם ההגנה ואי מתן ייחוס כלשהו לסירוב להיבדק בפולגרף ע"י ב"כ הנתבעים בתום הדין.

בחינת הראיות מעלה, כי קיימות שתי גרסאות סותרות למה שאירע בפועל. האחת גרסת התובע, ולפיה החליק/נפל עת ירד מן הגרר. השנייה, גרסת הנתבע 1, כי ראה במו עיניו את ירידת התובע מן הגרר ולא התרחש אירוע נפילה, כאמור.

במצב דברים זה, וכאשר עסקינן בעדות מול עדות, וכשגרסת התובע אינה מדויקת בפרטים כאלה ואחרים, ואלה צוינו לעיל רק בחלקם הבולט, כי אז, אין מנוס מלקבוע כאמור כי התובע אינו מוכיח את תביעתו בראיותיו הוא, שלא לומר אחרת.

4. סיכום

התביעה נדחית.

למען הסר ספק יובהר, כי ההסכמה לבדיקת פולגרף ניתנה אף מצידו של הנתבע 1, אך נשללה על ידי ב"כ ולא על ידו, ואין בכך להוות סיוע כלשהו לגרסת התובע.

התובע ישא בשכ"ט והוצאות הנתבעים בסך כולל של 3,000 ₪ + מע"מ.

מודעת לצדדים זכותם להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי, בתוך 45 ימים מיום קבלת עותק פסה"ד.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין בדואר לצדדים.

ניתנה היום כ"ג בתשרי, תשס"ט (22 באוקטובר 2008) בהעדר הצדדים.

אליהו בכר 54678313-55477/07

אליהו בכר, שופט

הקלדה: ע. אור

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה